

KATONA ÁGOTA

Társulás

Mintha egy erdő. Szurdokban
tévedni el, folytathatatlanul,
amilyen a szemét. Bokrok alá
kúszó siklóüveg, fényes papírok
avarrezgése. Erdő, de mintha.

Átellenben préselt tájak, lebegő
tejüvegtáblák között a szoros budai
hegyek. A viharos szél taszításai
szemből érnek. Bennük a bükk-
erdők titka, algoritmusok.

Két dátum közé záródik az év,
pedig észrevétlen és távol marad
a súlya. Növényzet helyett
intézmény, klórszagú csarnok.
Kupolaívek, a domborzat határa
egy összeszorított száj.

Szálak

Vízmosásba járunk számolni
a vadak páros nyomait.

Szőnyeget teríték a hasadra,
vibrál az árnyék, vésett
falú borospohárként borul
rám, összeköti tűlevelek
és varratok nyomait.

Belemarkolok a gazba, mint
a hajadba, a hajadba, mint
a gazba. Elfelejték számolni.
Sosem tudom meg, a hegy
tetejére vezető labirintus
hány félrelépésből áll.

Mágikus kör

A magánhely követelése személyes
vadon. A gyarmatosított erdő
kétszeres erővel tör az égnek,
koronafélénkség nélkül.

A boszorkányokról mesélek,
lány vagyok. Amit mondok,
felhasználják ellenem. Nem
érek fel idegenek szájához.

Legyen a felékszerezettek
találkozása ez a kör. Engem
alig lehet viselni, ami felhevült,
azt nem, hiába nincs fémből.

A testem gyenge menedék. Éghető
a haj, a köröm. A lángok jól táncolnak
velem, lány vagyok, páratlan,
gyarmatosított szervekkel.

Vadon

Az emberáldozat megszelídítése,
hogy kés helyett apajogú nyelv
a torkomon. A fölösleges állat
vad, vadállat és veszett.

A szürkezónában él. Elég
lenne egyedül hagyni. Ha kívül
maradt, ásson magának üreget
az ádáz érzelmek ellen.

Magam ellen fordítani
az elemek haragját, a változó
szélviszonyokat nincs jogom.
Füstöt inni van, töményen
és a földön élni meg.